

Dosarul nr. 1ra-821/2016

**Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E**

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Cociu Mihail în numele inculpatului Șucanov Alexandr, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 19 noiembrie 2015, în cauza penală în privința lui

Șucanov Alexandr Nicolaevici,
născut la 16 februarie 1987, originar și
locuitor al mun. Comrat, str. Pușchin 28,
ap.1;

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 18.01.2014-30.07.2015;

Instanța de apel: 06.08.2012-19.11.2015;

Instanța de recurs: 10.03.2016-06.04.2016,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat din 30 iunie 2015, Șucanov Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu aplicarea amenzii în mărime de 500 unități convenționale.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Popovici Serghei, însă în privința acestuia hotărârile nu se contestă cu recurs ordinar.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, Șucanov Alexandr împreună cu Popovici Serghei, la 06 decembrie 2013, aproximativ la ora 19.45, aflându-se în mun. Comrat, pe str. Comsomoliscaia, în raionul aflării DAI UTA Găgăuzia, l-au văzut pe cetățeanul Manolov Mihail, care avea o geantă și presupunând că în geanta acestuia pot fi valori materiale, Șucanov A. și Popovici S. au împărțit între ei rolurile săvârșirii infracțiunii. Exercițind intențiile criminale, ei au început să-l urmărească pe Manolov M. pînă la stradela Școlinîi, unde Șucanov A. și Popovici S. s-au apropiat de acesta și i-au pus scurta pe cap și deschis au

sustras de la el geanta de piele de culoare neagră, la prețul de 150 Euro, echivalentul sumei de 2667 lei, în care era pașaportul și carnetul de serviciu a părții vătămate, cauzându-i acestuia prejudiciu material considerabil, după care Șucanov A. și Popovici S. cu obiectele sustrase au fugit de la locul infracțiunii.

3. Nefiind de acord cu sentința avocatul Mihail Cociu în numele inculpatului Șucanov Alexandr a declarat apel solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare.

În motivarea apelului a invocat că:

- sentința de condamnare în privința lui Șucanov A. a fost emisă de către instanța de judecată în baza declarațiilor lui Popovici S., date la etapa de urmărire penală, fiind astfel încălcate prevederile art. 24 alin. (3) și art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală, întrucât de către instanța de judecată au fost luate în considerație probele, la cercetarea cărora nu toate părțile au avut acces în măsură egală, iar partea apărării lui Șucanov A. atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul anchetei judecătorești a fost lipsită de posibilitate de a pune întrebări și de a concretiza declarațiile lui Popovici S., fapt ce certifică despre încălcarea principiului nemijlocirii cercetării probelor;

- necățînd la existența contradicțiilor esențiale între declarațiile lui Popovici S. și Șucanov A., în încălcarea cerințelor art. 113 Cod de procedură penală de către organul de urmărire penală nu a fost efectuată între ei confruntarea, în urma căruia fapt partea apărării a fost lipsită de posibilitate de a cerceta aceste declarații, întrucât din cauza ostilității relațiilor între Șucanov A. și Popovici S., ultimul a putut să-1 calomnieze pe clientul său;

- apelantul a invocat dezacordul cu concluzia instanței de judecată asupra faptului că, declarațiile de recunoaștere a vinei a lui Popovici S. coroborează cu materialele dosarului, inclusiv și cu declarațiile părții vătămate și a martorilor, precum și cu procesul-verbal de examinare la fața locului, întrucât din declarațiile părții vătămate Manolov M., a martorilor Draganov I. și Ostrov S. nu rezultă faptul, că infracțiunea împotriva lui Manolov A., a fost săvârșită de Șucanov A.;

- sunt contradicții între declarațiile lui Popovici S, Draganov I. și Ostrov S, iar aceste contradicții nu au fost înlăturate și urmează a fi interpretate în beneficiul lui Șucanov A., cu atât mai mult că, contradictorialitatea declarațiilor părții vătămate date în instanța de judecată și în cadrul urmăririi penale, referitor la locul săvârșirii infracțiunii, numărul de persoane, precum și necorespunderea lor cu declarațiile lui Popovici S., dezacordul lor cu alte probe la cauză, explicit și integral certifică că Șucanov A. nu a săvârșit fapta care i se încredințează;

- inculpatul nu este obligat să prezinte probe referitor la locul unde s-a aflat în momentul săvârșirii infracțiunii, ci partea acuzării trebuie să conteste versiunea acestuia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 19 noiembrie 2015, a fost respins apelul declarat ca nefondat și menținută sentința fără modificări.

4.1. Instanța de apel a considerat că, prima instanță corect a calificat acțiunile inculpatului Șucanov Alexandr în baza art. 187 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, iar argumentele invocate în cererea de apel sunt neîntemeiate și prin urmare, vinovăția inculpatului este dovedită prin materialele dosarului cercetate în instanța de fond și apel.

Instanța de fond nu a încălcat prevederile art. 24 alin. (3) și art. 101 alin. (4) Cod de procedură penală, întrucât s-au luat în considerație inclusiv și probele administrate de către organele competente în cadrul urmăririi penale în conformitate cu cerințele legislației de procedură penală. De asemenea, Șucanov A. sau apărătorul lui nu au declarat organului de urmărire penală careva, mai mult, Șucanov A. a refuzat să dea declarații (f.d. 29, 55).

Colegiul penal a considerat că, instanța de fond întemeiat a declarat admisibile declarațiile date de către Popovici S. în calitate de bănuit și învinuit, în prezența apărătorului în cadrul urmăririi penale și care coroborează cu materialele dosarului, inclusiv și cu declarațiile părții vătămate Manolov M., a martorilor Draganov I. și Ostrov S., precum și cu procesele-verbale de examinare la fața locului și prin materialele dosarului, care certifică faptul, că Popovici S. și Șucanov A. au săvârșit infracțiunea care i se incriminează.

Totodată, Colegiul penal a fost de-acord cu concluzia instanței de judecată și anume că, conform declarațiilor inculpatului Șucanov A. referitor la aflarea lui în alt loc în momentul săvârșirii infracțiunii, urmează a se referi critic, deoarece aceste declarații sunt ca un mijloc de apărare de la învinuire și un mod de a evita răspunderea pentru săvârșirea infracțiunii încriminate, mai mult ca atât, declarațiile lui Șucanov A. nu pot sta la baza sentinței, deoarece nu coroborează cu probele administrate la materialele cauzei, iar declarațiile lui Popovici S. nu influențează asupra veridicității probelor, nu a fost încălcat dreptul inculpaților la apărare și nu atrag recunoașterea acțiunilor procedurale ca nevalabile.

De asemenea, instanța de apel a precizat că, din învinuire rezultă elementele calificative a faptei, de aceea organul de urmărire penală nu a putut să stabilească anume cine din inculpați a aruncat scurta pe partea vătămată, iar sustragerea genții nu este o circumstanță care influențează asupra compatibilităților acțiunilor inculpaților cu intenția direcționată la sustragerea deschisă a bunurilor proprietarului în grup, de aceea, instanța de recurs a conchis, că argumentul indicat de către apelant este neîntemeiat și nu lezează careva drept al inculpatului.

Astfel, Colegiul a ajuns la concluzia, că de către instanța de judecată în baza materialelor dosarului veridic a fost constatat faptul, că toate acțiunile procedurale a organului de urmărire penală au fost efectuate fără careva încălcări procedurale.

Toate probele administrate și prezentate de către partea acuzării de stat sunt veridice și întemeiate puse la baza sentinței de condamnare a lui Șucanov A. în baza art. 187 alin. (2) lit. d), f) Cod penal.

5. Împotriva deciziei avocatul Mihail Cociu în numele inculpatului a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motivul lipsei în faptele lui a elementelor infracțiunii.

În motivarea recursului se indică:

- din declarațiile lui Șucanov A. și Popovici S. rezultă o contradicție, iar organul de urmărire penală era obligat să efectueze o confruntare între cei doi și reieșind din faptul că, la urmărirea penală Șucanov A. și avocatul său nu au avut acces la declarațiile lui Popovici S, instanța de judecată nu putea să le pună la baza sentinței, cu atât mai mult că între declarațiile ultimului și declarațiile părții vătămate suntr divergențe;

- contradicția depozițiilor părții vătămate date în judecată și în cursul urmăririi penale referitor la locul săvârșirii infracțiunii, numărul persoanelor care au săvârșit infracțiunea, precum și necorespunderea lor cu depozițiile lui Popovici S. și cu alte probe, atestă faptul că Șucanov A. nu a săvârșit infracțiunea încriminată;

- instanța de apel indicând la netemeinicia argumentelor apelantului nu aduce nici o argumentare concluziilor făcute, ci pur și simplu indică că este de acord cu concluziile instanței de fond;

- concluziile Colegiului penal sunt bazate pe presupuneri, deoarece conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 12.12.2013, ora 13.10-13.40, în cursul cercetării a fost depistată o geantă neagră, însă despre locul aflării genții organului de urmărire penală i-a devenit cunoscut de la martorul Draganov Ivan la audierea acestuia, care a avut loc între orele 16.00-16.40, adică după trei ore după depistarea genții, ceea ce reprezintă un dubiu în acest sens și o neclaritate;

- conform actului de învinuire infracțiunea a fost săvârșită de Șucanov A. împreună cu Popovici S., însă acuzarea nu a prezentat careva probe că anume Șucanov A. a aruncat scurta pe capul părții vătămate sau că anume dînsul s-a gândit că în geantă pot fi obiecte de valoare și prin urmare, învinuirea nu este detaliată și încalcă dreptul inculpatului la un proces echitabil.

6. Asuprea recursului ordinar declarat procurorul își expune opinia pentru respingerea acestuia, deoarece temeiurile invocate au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și pe parcursul judecării cauzei au fost respectate normele de procedură penală.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat se constată că, avocatul nu invocă careva eroare de drept prevăzută la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul acestuia rezultă că autorul solicită achitarea inculpatului și critică decizia sub aspectul aprecierii eronate a probelor care denotă nevinovăția în comiterea infracțiunii imputate, ceea ce se încadrează în pct. (8) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Se reține, că *eroarea gravă de fapt* trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte, să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discordanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decît cea pe care materialul probator o susține.

Verificînd probatoriul administrat în cauză prin prisma opiniei recurentului, în sensul că inculpatul Șucanov Alexandr nu este vinovat de comiterea infracțiunii imputate, Colegiul o consideră ca neîntemeiată.

La acest capitol se remarcă că, sub aspectul situației de *“neîntrunire a elementelor infracțiunii”*, se înțeleg acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Colegiul penal reține, că instanța de apel judecând cauza și verificând probele în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, menținând sentința instanței de fond.

Latura obiectivă a infracțiunii de jaf are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în acțiunea de luare ilegală și gratuită; 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul de deschis.

În speță, conform materialelor cauzei și declarațiilor date de către partea vătămată și martori, care coroborează cu declarațiile lui Popovici S., se confirmă prezența elementelor care constituie latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal în acțiunile lui Șucanov Al. și tot aici, instanța de recurs respinge argumentul recurentului ca neîntemeiat, precum că la urmărirea penală nu s-a efectuat confruntare între inculpat și Popovici S, deoarece Șucanov Al. a refuzat să dea declarații, fapt confirmat prin procesul-verbal de audiere ca bănuit și ca învinuit (f.d. 29, 55 Vol. I). Mai mult ca atât, careva demersuri din partea inculpatului sau a avocatului său prin care să se solicite efectuarea unei confruntări între cei doi nu au fost depuse, iar conform proceselor-verbale a ședințelor de judecată din instanța de fond și apel, judecarea cauzei a avut loc în lipsa lui Popovici S., care a refuzat să se prezinte și în privința căruia a fost intentat dosar de căutare.

Referitor la motivul invocat în recurs precum că, organul de urmărire penală a aflat de locul aflării genții de la martorul Draganov Ivan, care a fost audiat în urma cercetării la fața locului, Colegiul penal precizează că, conform procesului-verbal de cercetare la fața locului din 12.12.2013 și a tabelului-foto anexat (f.d. 14-18, Vol. I), se dovedește că geanta neagră, care constituie obiectul infracțiunii, a fost găsit în urma cercetării de către organul de urmărire penală și prin urmare, temeiul avocatului se respinge ca neîntemeiat și declarativ.

Totodată, conform învinuirii infracțiunea a fost săvârșită de către Șucanov Al. împreună cu Popovici S. și acțiunile acestora corect au fost încadrate în baza art. 187 alin. (2) lit. b), f) Cod penal, deoarece ambii au calitatea de coautori și în cazul dat acțiunile comiterii faptei nu se delimitează, deoarece ambii au îndeplinit integral latura obiectivă a infracțiunii de jaf prin înțelegere prealabilă și prin urmare, este nefondat motivul recurentului precum că, acuzarea nu a prezentat careva probe că anume Șucanov A. a aruncat scurta pe capul părții vătămate sau

dacă anume dînsul s-a gîndit că în geantă pot fi obiecte de valoare și învinuirea nu este detaliată și încalcă dreptul inculpatului la un proces echitabil.

Reiterînd cele menționate, instanța de recurs menține soluția instanței de apel și conchide că în urma cercetării cauzei penale corect s-a constatat că în acțiunile lui Șucanov Al. este prezentă vinovăția manifestată prin intenție directă cu stabilirea scopului de cupiditate.

Astfel, instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referirilor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-a formulat și s-a punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul le însușește.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textul deciziei invocate în pct. 4.1 al prezentei decizii.

În urma celor expuse, Colegiul penal constată că hotărîrea recurată corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, este legală și întemeiată, iar temeiurile invocate nu persistă în cauză.

Prin urmare, argumentele invocate de avocat nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate. Prezența circumstanțelor nominalizate permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursului declarat, pe motiv că acesta este vădit neîntemeiat

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Cociu Mihail în numele inculpatului Șucanov Alexandr împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 19 noiembrie 2015, în cauză penală în privința lui Șucanov Alexandr, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 27 aprilie 2016.

Președinte
Judecători

Nicolae Gordilă
Liliana Catan
Ion Guzun